

## NEM AD ILYET SENKI MÁS

1. Mikor olyan összetört a szíved,  
Nem adod a nagymenőt a lázadót,  
Menekültél sokszor mégis így lett,  
Belül az a hang ma végre szól,  
Leporolod azt a régi könyvet,  
Belelapozol és újra szomjazol,  
Lepereg az arcodon a könnyed,  
Ki tud befogadni ennyi jót?  
ref.: Nem ad ilyet senki más  
csak Jézus, neve beragyogja minden évszakod,  
Ugye milyen messze már a rég' út?  
Utad olyan tiszta, mint a hó,  
Nem ad ilyet senki más csak Jézus,  
Mert ki az aki mindig lát és él,  
Ki az aki megbocsát mindenen túl,  
gyere csak és mond mi fáj,  
Ha tele van a nagy pohár,  
a szíved ahogy van csak tárd az Úr elé.  
2. Hazugok a pillanatnyi vágyak,  
Mire oda érsz már látod délibáb,  
Nem igaz a csillogás a bánat,  
Darabokra hull a szép virág,  
Sohasem a láthatókra nézni,  
Ez az amit megtanulsz sok éven át,  
És ami a világot úgy emészti  
Te belül azt mégsem éled át!

Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)